

anvendt i et vist Omfang indenfor en Del Statsvirksomheder. Det nye, der nu sker, er, at Afskrivningsprincippet udvides til at omfatte ogsaa andre Ejendomme og Anlæg indenfor Staten, saaledes at der bliver en vis Enhed i Princippet. Man er dog endnu ikke naaet til en fuldstændig Enhed med Hensyn til hvilke Afskrivninger der skal foretages. Administrationskommissionen har for Trafiketaternes Vedkommende udarbejdet nogle detaillerede Afskrivningsskalaer, som er anvendt indenfor disse Etater. For de øvrige Ministeriers Vedkommende har man som en summarisk Regel afskrevet 1 pCt. af de bogførte Værdier. Angaaende de nærmere Regler for denne Afskrivning skal jeg i øvrigt henvide til de almindelige Bemærkninger til Finanslovsforslaget, som er aftrykt sammen med selve Forslaget i Slutningen af Bindet. Jeg skal kun tilføje, at disse Afskrivningssummer, som paa denne Maade opføres som Udgift paa de enkelte Udgiftskonti, der efter føres til Indtægt paa Formue- og Anlægskontoen og derved styrker denne.

Med Hensyn til Fordelingen af Pensionsbyrden er der fra Statsregnskabskommissionen henstillet, at der blev paalagt de enkelte Ministerier et Beløb i Forhold til deres Lønningsudgifter, et Beløb, som skulde hjælpe til at bære Pensionsudgiften. I Overensstemmelse med dette Forslag er der paa hver Lønningskonto ført et Beløb af 8 pCt. til Udgift, og hvert Ministerium er altsaa belastet med disse 8 pCt. af Lønningerne som Pensionsbyrde. De Pensionsbeløb, som paa den Maade fremkommer, er saa overført som Indtægt til Pensionsudgiftskontoen, saaledes at den Pensionsbyrde, som fremkommer der, bliver et Nettobeløb. Jeg skal dog bemærke, at Pensioneringen af Tjenestemænd under Jernbane-, Post- og Telegrafvæsen som hidtil foregaar under disse Etater.

For Rentekontoens Vedkommende er der foretaget en Forandring i Opstillingen af Statsgælden, idet Statsgældens Forrentning er overført til denne Rentekonto, medens den tidligere stod som en særskilt Paragraf paa Udgiftssiden. Motiveringen herfor er den, at det formentlig er en Fordel at have en samlet Rentekonto for alle Statens Rentebevægelser, og naar man nu vil gaa til at bogføre en Rente for samtlige de Aktiver, som Staten har, saa forekommer det mig, at det var naturligt samtidig under den samme Konto at bogføre de samlede Udgifter, som Staten har; det er jo Forrentningen af Statsgælden. Paa denne Maade faar man altsaa en Netto-

postering af Statens Udgifter og Renteindtægter, og hele Posteringen indføres paa Rentekontoen § 3. Som Renteindtægt har der i tidligere Finanslove været opført Renter af forskellige Fonds, som Staten har oprettet: Stats-Laanefonden, Stats-Brandforsikringsfonden, Apoteker-Fonden og Jord-Fonden. Disse Renter er efter den nye Opstilling ikke længere ført paa Driftsregnskabet's Rentekonto, de indgaar ikke som en Indtægt her, men de er ført direkte som Formuebevægelser paa særskilte Konti over disse Fonds, som findes i Forslagets § 26, Formuebevægelser.

Jeg skal endelig nævne af Forandringer, som er foretaget med Hensyn til Opstillingen, at Arveafgiften ikke længere paa Forslaget optages som en Indtægt paa Driftsregnskabet, men føres direkte paa Formue-regnskabet. Motiveringen herfor er for mig den, at Arveafgiften ikke bør kunne forbruges i Aarets løbende Drift. Arveafgiften bør efter min Mening fremtræde som en Foranstaltning til Konsolidering af Statens Formue, af Statens Økonomi, og derfor bør man rent regnskabsmæssigt give Udtryk herfor ved ikke at opføre Indtægt af Arveafgift paa Driftsbudgettet, men føre den direkte over paa Formuebudgettet som en Indtægt der. Denne Postering er altsaa gennemført paa det foreliggende Forslag.

Det samlede Resultat af det saaledes skitserede Finanslovsforslag for 1925—26 viser en samlet Indtægt af 368,6 Mill. Kr. og en samlet Driftsudgift af 360,8 Mill. Kr. Overskuddet er saaledes 7,8 Mill. Kr.

De tre første Indtægtsparagraffer, Domænerne, Statsvirksomhederne og Rentekontoen, er negative, optræder med Minus, hvad der hænger sammen med de ændrede Opstillingsregler. Domænerne giver et Underskud paa ca. 700 000 Kr., og dette Underskud viser altsaa, at Domænerne ikke er i Stand til at bære en rimelig Rente og Afskrivning. Paa § 2, Statsvirksomhederne, er Underskuddet beregnet til 22,6 Mill. Kr. For Statsbanernes Vedkommende ca. 26 Mill. Kr. og for Telegrafvæsenet 1 Mill. Kr., medens Postvæsenet anslaaes til at give et Overskud paa 1½ Mill. Kr. Hvis Regnskabet for 1923—24 var opgjort efter de samme Principper, her er anvendt, vilde Statsvirksomhederne have givet et samlet Underskud paa ca. 24 Mill. Kr., og i Forhold hertil synes der altsaa at være en lille Forbedring i Budgetresultatet for 1925—26.

Rentekontoen giver et Underskud paa 1½ Mill. Kr. Dette viser altsaa, at den